

- 30 Но той не щѣше, но отиде и затвори го въ тъмницѣхъ, докль да плати дългъ-тъ.
- 31 И като видѣхъ сослужители-тъ му *това* що станѣ, твърдѣ ся оскърбихъ; и дойдохъ та казахъ на господаря си всичко що станѣ. Тогази го повыка господарь-тъ му, и казува му: Рабе лукавый, всичкий-тъ онзи дългъ ти простихъ, понеже ми ся примоди; Не трѣбваше ли и ты да помилувашь сослужителя си, както помилувахъ и азъ тебе? И разгнѣва ся господарь-тъ му и прѣдаде го на мучители-тъ, докль да заплати всичко що му бѣ дълженъ. *Така и Отецъ мой небесный* что стори съ васъ, ако не простите отъ сърдця-та ваши всякой на брата си прѣгрѣшенія-та му.

ГЛАВА 19.

- 1 И *когато* свърши Исусъ тѣзи думы, тьрнихъ отъ Галилеѣхъ, и дойде въ прѣдѣлы-тъ на Иудеѣхъ, отвѣждъ Иорданъ. И отидохъ вслѣдъ него народъ много; и исцѣли ги тамо.
- 3 И *дойдохъ* при него Фарисеи-тъ да го искушавать, и казувахъ му: Простено ли е на чловѣка да напусне женѣ-тъ си по всякакъ причинѣ? А той отвѣща, и рече имъ: Не сте ли чели, че *които* гы е сътворилъ въ начало, мъжко и женско гы е сътворилъ? И е рекль: *За това* ще остави чловѣкъ бащѣ си и майкѣ си, и ще ся прилѣпи къъмъ женѣ-тъ си, *и* ще бждѣтъ двамѣ-та въ една плоть. Така што не сж вече двамѣ, но една плоть. И тѣи онова което Богъ е съчелъ, чловѣкъ да го не разлжча. Казувать му: *Защо* прочее Моисей заповѣда да ѣ даде писмо разводно, и да ѣхъ напусне? Казува имъ: Моисей заради жестокосердіе-то ваше дозволить ви е да си напущате жени-тъ; а изъ начало не бѣ така. *И казувамъ* ви, че който напусне женѣ-тъ си, освѣнъ за прѣлюбодѣство, и ся ожени за другѣ, прѣлюбодѣицъ бѣва; и който ся ожени за напуснѣтъ, прѣлюбодѣицъ бѣва. Казувать му ученици-тъ му: *Ако* е такъвози задълженіе-то на мъжъ-тъ къъмъ женѣ-тъ, по добръ да ся не жени.
- 11 А той имъ рече: *Не* могатъ всички да прѣмжтъ тѣзи думѣхъ, но на колкото е дадено. Защото има скопци, които отъ утробѣ-тъ на майкѣ си така сж родени; има пакъ скопци, които сж отъ чловѣцы-тъ скопени: *а* има скопци които сж

- сами себе си скопили, заради царство небесно. Който може да приеме нека приеме.
- 13 *Тогази* му доведохъ дѣца, да възложи рѣцѣ на тѣхъ, и да ся помоли; а ученици-тъ запрѣтихъ имъ. Но Исусъ рече: *Оставте* дѣца-та, и не гы въспирайте отъ да дойдѣтъ при мене; защото *на* таквызи е царство-то небесно. И възложи рѣцѣ на тѣхъ, и тьрнихъ отъ тамо.
- 16 И ето *дойде* нѣкой си при *него* и рече му: *Учителю* благый, какво добро да 17 сторѣхъ за да имамъ животъ вѣченъ? А той му рече: *Защо* мя казувашъ благъ? Никой не е благъ, тькмо единъ Богъ. Но ако ищешъ да влѣзешъ въ животъ-тъ 18 упазѣ заповѣди-тъ. Казува му: *Кои*? А Исусъ *му* рече: Тѣзи: *Не* убивай; Не прѣлюбодѣйствувай; Не кради; Не свидѣтельствуй на лъжѣ; *Почитай* бащѣ си и майкѣ си; и *Люби* ближній-тъ си както себе си. Казува му момъкъ-тъ: *Всичко* това упазихъ отъ младостъ-тъ си; що 21 ми още не достига? Рече му Исусъ: *Ако* ищешъ съвршенъ да бждешъ *иди*, продай иманіе-то си, и дай го на сиромасы; и ще имашъ съкровище на небеса; и дойди та мя послѣдувай. *Като* чу това слово момъкъ-тъ, отиде си оскърбенъ; защото имаше имотъ много.
- 23 А Исусъ рече на ученицы-тъ си: *Истинѣ* ви казувамъ, че *мъжко* ще влѣзе 24 богатъ въ царство небесно. И пакъ ви казувамъ: *По* лесно е да мине камила прѣвъ иглы уши, а не богатъ да влѣзе 25 въ царство-то Божіе. *Като* чухъ ученици-тъ му, твърдѣ ся удивихъ, и думажъ: *Като* е тѣи, кой може спасенъ да бжде? 26 А Исусъ *гы* погледнѣ и рече имъ: *У чловѣцы-тъ* това е невъзможно, *но* у Бога всичко е възможно.
- 27 Тогазъ *отговори* Петръ и рече му: *Ето*, *и* ный оставихъмъ всичко и послѣдувахъмъ тя; *намъ* прочее що ще ни бжде? А Исусъ имъ рече: *Истинѣ* ви казувамъ, че вы които мя послѣдувахте, на второ бытіе, *когато* сѣдне Сынъ чловѣческій на прѣстолѣ-тъ на славы-тъ си, *ще* сѣднете и вы на дванадесетъ прѣстолѣ, да сждите дванадесетъ-тъ племена Израилевы. *И* *всякой* който е оставилъ къжѣхъ, или братія, или сестры, или бащѣ, или майкѣ, или женѣ, или чада, или нивя заради мое-то име, стократно ще приеме, и животъ вѣченъ ще наслѣди. *Мнозина* обаче първы *ще* бждѣтъ послѣдни, и послѣдни първы.

α Прит. 21; 13. Гл. 6; 12. Мар. 11; 26. Іак. 2; 13.

α Мар. 10; 1. Іоан. 10; 40.

β Гл. 12; 15.

γ Быт. 1; 27. 5; 2. Мах. 2; 15.

δ Быт. 2; 24. Мар. 10; 5 до 9.

ε Ефес. 5; 31.

ο 1 Кор. 6; 16. 7; 2.

ε Втор. 24; 1. Гл. 5; 31.

αε Гл. 5; 32. Мар. 10; 11. Лук. 16; 18. 1 Кор. 7; 10, 11.

з Прит. 21; 19.

и 1 Кор. 7; 2, 7, 9, 17.

і 1 Кор. 7; 32, 34. 9; 5, 15.

к Мар. 10; 13. Лук. 18; 15.

л Гл. 18; 3.

м Мар. 10; 17. Лук. 18; 18.

н Лук. 10; 25.

ο Исх. 20; 13. Втор. 5; 17.

п Гл. 15; 4.

р Лев. 19; 18. Гл. 22; 39. Рим. 13; 9. Гаа. 5; 14. Іак. 2; 8.

с Гл. 6; 20. Лук. 12; 33. 16;

9. Дѣян. 2; 45. 4; 34. 35.

1 Тим. 6; 18, 19.

т Гл. 13; 22. Мар. 10; 24. 1

Кор. 1; 26. 1 Тим. 6; 9, 10.

у Быт. 18; 14. Іов. 42; 2. Іер. 32; 17. Зах. 8; 6. Лук. 1;

37. 18; 27.

ф Мар. 10; 28. Лук. 18; 28.

х Втор. 33; 9. Гл. 4; 20. Лук. 5; 11.

и Гл. 20; 21. Лук. 22; 28, 29,

30. 1 Кор. 6; 2, 3. Отк. 2; 26.

к Мар. 10; 23, 30. Лук. 18;

29, 30.

л Гл. 20; 16. 21; 31, 32. Мар.

10; 31. Лук. 13. 30.